

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

20 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecători - Elena Covalenco, Ion Guzun, Constantin Alerguș, Sveatoslav Moldovan,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Dorina Tăut, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2013, în cauza penală privindu-i pe

Malai Vasile Ion, născut la 14 mai 1993 în s.Hîrtopul-Mare, r-nul Criuleni, domiciliat în mun.Chișinău, str.Burebista 36/2, ap.404,

Cecan Ion Andrei, născut la 21 mai 1993, originar și domiciliat în mun.Chișinău, str.Burebista 36/2, ap.404

și

Donică Grigore Ion, născut la 27 iunie 1992, originar și domiciliat în s.Recea, r-nul Strășeni.

Termenul examinării cauzei:

1. 15.02.2012 - 14.02.2013 - prima instanță,
2. 08.04.2013 - 11.09.2013 - instanța de apel,
3. 27.11.2013 - 20.05.2014 - instanța de recurs.

Procedura de citare legal executată.

Procurorul Dumitru Graur a susținut recursul, solicitînd admiterea acestuia în sensul declarat.

Avocații Filip Digor, Valentina Arnaut, Cecan Igor și inculpații Malai Vasile și Cecan Ion, s-au pronunțat pentru respingerea recursului declarat, ca fiind neîntemeiat, cu menținerea hotărîrii atacate.

Colegiul penal lărgit asupra recursului,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun.Chișinău din 14 februarie 2013, Malai Vasile, Cecan Ion și Donică Grigore au fost condamnați în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal la cîte 3 ani închisoare, fiecare și în baza art.186 alin.(2) lit.b), d) Cod penal la cîte 2 ani închisoare, fiecare.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor numite, le-a fost stabilită pedeapsa definitivă a cîte 4 ani închisoare fiecare, în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Popa Igor a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor sa se expună instanța în ordine procedurii civile.

2. Pentru pronunțarea sentinței instanța a constatat că, la 31 decembrie 2011, în jurul orei 05.00, Malai Vasile, Cecan Ion și Donică Grigore, împreună cu o persoană nestabilă de către organul de urmărire penală, acționînd de comun acord, prin înțelegere prealabilă, din intenții huliganice, încălcînd grosolan și demonstrativ ordinea publică prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosirea onoarei și demnității persoanei și exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, manifestată printr-o obrăznicie deosebită, aflîndu-se în fața blocului locativ din str.Burebista 66/5, mun.Chișinău, care constituie loc public, a inițiat un conflict cu cet.Popa Igor în urma căreia, fără nici un motiv, i-au aplicat acestuia lovituri în diferite părți ale corpului, cauzîndu-i vătămări corporale ușoare.

Ulterior, tot ei, Malai Vasile, Cecan Ion și Donică Grigore, împreună cu o persoană nestabilă de către organul de urmărire penală, profitînd de neatenția cet.Popa Igor, pe care anterior l-au maltratată din intenții huliganice, i-au sustras pe ascuns din buzunarul hainei portmoneul din piele „Lacoste” în valoare de 600 lei, în care se aflau bani în sumă de 2000 lei, 250 euro, echivalentul a 3767 lei și o brățară din aur cu masa de 10 grame în valoare de 6000 lei, cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil, în sumă totală de 12367 lei.

3. Inculpații V.Malai, I.Cecan și Gr.Donică și avocatul Ig.Cecan în numele inculpatului Gr.Donică, au atacat cu apeluri sentința, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care V.Malai să fie condamnat în baza art.287 alin.(1) Cod penal la o pedeapsă neprivativă de libertate și achitat pe art.186 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, cît și achitarea inculpaților I.Cecan și Gr.Donică de comiterea infracțiunilor imputate.

În motivarea cerințelor sale, apelanții au invocat că între inculpați nu a existat înțelegere prealabilă întru comiterea faptei de huliganism, infracțiunea fiind comisă doar de V.Malai, iar de la partea vătămată nu au fost sustrate bunuri, deoarece după comiterea faptei de huliganism a fost efectuată percheziția corporală și la domiciliul lui V.Malai, și careva bunuri ce ar fi aparținut părții vătămate nu au fost depistate. Mai mult, martorul P.Filimon a declarat că după bătaie, partea vătămată nu i-a comunicat că de la el ar fi fost sustrate careva bunuri, dar că el a pierdut doar cheile pe care le-a găsit ulterior.

3.1. Sentința a fost atacată cu apel și de către partea vătămată Ig.Popa, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri, în latura civilă, prin care să fie încasat de la inculpații în mod solidar, prejudiciul material cauzat în sumă de 12367 lei, cheltuielile de judecată în sumă de 5000 lei și prejudiciul moral, deoarece inculpații nu au dorit să restituie benevol prejudiciul cauzat și, astfel, fiind nevoit să angajeze avocat pentru al reprezenta atît în cadrul urmăririi penale, cît și în instanța de judecată pentru întocmirea, înaintarea acțiunii civile, cît și reprezentarea lui, că prin comportamentul neadecvat al inculpaților îndreptat împotriva lui, urmat de cauzarea leziunilor corporale, au lăsat urme atît fizice, cît psihice, solicitînd încasarea prejudiciului moral în sumă de 5000 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 4000 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2013, au fost admise apelurile declarate de inculpații Malai Vasile, Cecan Ion și Donică Grigore, de avocatul Cecan Igor în numele inculpatului Donică Grigore și de partea vătămată Popa Igor, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Malai Vasile, Cecan Ion și Donică Grigore au fost achitați de sub învinuirea de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, din

motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și condamnați în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal la câte 7 luni închisoare fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciare de tip semiînchis.

A fost respinsă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Popa Igor, cu privire la încasarea prejudiciului material și s-a dispus încasarea de la inculpații Malai Vasile, Cecan Ion și Donică Grigore în beneficiul acestuia a prejudiciului moral a câte 1000 lei de la fiecare și, în mod solidar, a cheltuielilor de judecată în sumă de 4000 lei.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. La rejudecarea cauzei, instanța de apel a constatat în fapt că, la 31 decembrie 2011, în jurul orei 05.00, Malai Vasile, Cecan Ion și Donică Grigore, împreună cu o persoană nestabilă de către organul de urmărire penală, acționând de comun acord, din intenții huliganice, încălcând grosolan și demonstrativ ordinea publică prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosirea onoarei și demnității persoanei și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, manifestată printr-o obrăznicie deosebită, aflându-se în fața blocului locativ din str.Burebista 66/5, mun.Chișinău, care constituie loc public, au inițiat un conflict cu cet.Popa Igor în urma căruia, fără nici un motiv i-au aplicat lovituri în diferite părți ale copului, cauzându-i vătămări corporale ușoare.

De către organul de urmărire penală inculpații Malai Vasile, Cecan Ion și Donică Grigore au fost învinuiți pentru faptul că, împreună cu o persoană nestabilă de către organul de urmărire penală, acționând în comun acord și prin înțelegere prealabilă, la 31 decembrie 2011, în jurul orei 05.00, aflându-se în fața blocului locativ din str.Burebista 66/5, mun.Chișinău, profitând de neatenția cet.Popa Igor, pe care anterior l-au maltratată din intenții huliganice, i-au sustras pe ascuns din buzunarul hainei portmoneul din piele „Lacoste” în valoare de 600 lei, în care se aflau bani în sumă de 2000 lei, 250 euro, echivalentul a 3767 lei și o brățară din aur cu masa de 10 grame în valoare de 6000 lei, cauzându-i părții vătămate un prejudiciul material considerabil, în sumă totală de 12367 lei.

4.2. La adoptarea soluției date instanța de apel a conchis că, probele legal administrate de către organul de urmărire penală care, fiind analizate și verificate prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, confirmă vinovăția inculpaților V.Malai, I.Cecan și Gr.Donică în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, însă, prima instanță greșit a reținut că aceștia au acționat prin înțelegere prealabilă.

În acest context, instanța de apel a menționat că nu poate statua că inculpații au acționat prin înțelegere prealabilă, deoarece acuzarea nu a prezentat probe în acest sens, învinuirea contravenind în această parte art.6 a Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, ea neconținând date ce ar denota înțelegerea prealabilă la comiterea infracțiunii.

Instanța a menționat că prin înțelegere prealabilă urmează de înțeles că aceasta a avut loc prealabil, înainte de începerea unei acțiuni principale, însă în cauză nu au fost stabilite careva circumstanțe ce ar indica la prezența înțelegerii prealabile în acțiunile inculpaților.

În acest context, cu referire la declarațiile părții vătămate, rezultă că acesta i-a văzut pe agresori, s-a ferit de ei pentru a evita orice conflict, ulterior fiind lovit de unul din ei, iar după ce a căzut jos au tăbărit și ceilalți trei și cu toții îi aplicau lovituri, declarații, care au fost susținute și de martorul ocular P.Filimon. Totodată, instanța a conchis că, lipsa înțelegerii prealabile nu are importanță la calificarea corectă a faptei prin invocarea agravantei „de mai multe persoane”, or, inculpații au acționat cu intenție unică în privința

părții vătămate, ei dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii, prevăzând urmările prejudiciabile, admițând în mod conștient survenirea acestora.

Instanța a reținut că, nerecunoașterea vinei de către inculpații I.Cecan și Gr. Donică, și recunoașterea parțială a vinei de către V.Malai, nu echivalează cu achitarea primilor doi și recalificarea acțiunilor acestuia din urmă, de vreme ce partea vătămată a arătat că el fiind cu fața în jos în momentul aplicării loviturilor, nu a putut vedea cine îl lovește, însă, loviturile erau aplicate din ambele părți ale corpului, date ce rezultă și din raportul de expertiză medico-legală nr.184/D.

În asemenea împrejurări, instanța de apel a conchis că afirmațiile apelanților în acest sens nu pot fi admise, deoarece se infirmă prin declarațiile martorului P.Filimon, care a declarat că în momentul când partea vătămată se afla la pământ, în jurul lui se aflau patru persoane, atât inculpații, cât și persoana neidentificată.

Referitor la învinuirea adusă inculpaților în baza art.186 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere greșită probelor administrate pe dosar, făcând concluzii incorecte privind vinovăția acestora pe acest capăt de învinuire, fapt ce a dus la condamnarea ilegală și neîntemeiată a inculpaților.

Instanța de apel a conchis că, potrivit declarațiilor martorului P.Filimon, când dânsa s-a apropiat de partea vătămată, acesta căuta doar cheia de la automobil, pe care ea a găsit-o, iar alte obiecte acesta nu căuta și nu a spus că i-au dispărut și, după ce i-a transmis cheia, el nimic nu a mai căutat și nici nu a auzit că i s-a pierdut ceva, nu a văzut ca dânsul să caute ceva prin buzunare, iar când au ieșit din casă cu mama sa, nu au mai căutat absolut nimic.

Referitor la declarațiile părții vătămate cu privire la bunurile presupuse ca sustrase pe ascuns de către inculpați și declarațiile martorului V.Popa, Colegiul penal le-a considerat neveridice, deoarece acestea sînt contradictorii cu declarațiile date la urmărirea penală, în instanțele de judecată și cu declarațiile martorului ocular P.Filimon, astfel partea acuzării nu a prezentat probe ce ar dovedi vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii de furt, în afară de declarațiile părții vătămate și a martorului V.Popa care, fiind mama părții vătămate, este persoană cointereseată.

La fel, instanța a menționat că însăși martorul P.Filimon a negat faptul că ar fi fost înștiințată de către partea vătămată despre lipsa bunurilor și a portmoneului în care se aflau bani.

De asemenea, într-u susținerea nevinovăției inculpaților pe acest capăt de acuzare, Colegiul a menționat că, potrivit raportului polițistului al RPS „Scut” al CGP mun.Chișinău, I.Cecan și Gr.Donică au fost reținuți și transportați la CPs Botanica pe la orele 05.45 la 31.12.2011, iar V.Malai la câteva minute mai târziu, însă, careva mențiuni în oarecare acte despre depistarea asupra lor a bunurilor indicate ca sustrase pe ascuns de la Ig.Popa lipsesc.

În final, instanța de apel a conchis că, în acțiunile inculpaților, prin probele administrate la dosar, nu s-a constatat elementele constitutive ale infracțiunii de furt și anume - obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

În acest context, instanța de apel a menționat că, soluționînd chestiunea cu privire la pedeapsă, ține cont în deplină măsură de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de persoana inculpaților, de circumstanțele atenuante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestora, astfel a conchis a le aplica o pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 luni, fiecare.

Totodată, instanța de apel, soluționînd acțiunea civilă, a încasat în mod solidar de la inculpați în beneficiul părții vătămate cheltuielile de judecată în sumă de 4000 lei, fapt probat prin bonul de plată cu seria EP nr.717197 și a câte 1000 lei de la fiecare - prejudiciu moral, or prin comportamentul inadecvat al inculpaților, părții vătămate i-au fost cauzate

leziuni corporale ce au lăsat suferințe atât fizice cât și psihice.

5. Procurorul a atacat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu menținerea sentinței, invocând blîndeții pedepsei aplicate inculpaților în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, care, în opinia recurentului, este una neechitabilă pentru infracțiunea săvîrșită, cât și achitării neîntemeiate a acestora în baza art.186 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, pe motiv că instanța de apel greșit a admis apelul părții apărării.

În acest aspect, recurentul a invocat că în dosar există probe pertinente, concludente și utile, care confirmă vinovăția inculpaților V.Malai, I.Cecan și Gr. Donică în comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, cărora instanța de apel nu le-a dat o apreciere cuvenită, referindu-se la un șir de probe, inclusiv, la declarațiile părții vătămate și a martorilor V.Popa, P.Filimon.

Recurentul invocă că, probele menționate supra, coroborează între ele și prima instanță just le-a apreciat, corect i-a recunoscut culpabili pe inculpați în baza art.186 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, însă, instanța de apel ingnorîndu-le, i-a achitat de sub învinuirea înaintată de comiterea infracțiunii menționate, manifestîndu-se în favoarea apărării.

La fel, recurentul consideră că decizia instanței de apel este contrară legii în partea stabilirii pedepsei inculpaților în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, din motiv că instanța nu a ținut cont de gradul de pericol social al infracțiunii comise și nu a luat în considerație prevederile art.61, 75 Cod penal, care stipulează că la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată urmează să țină cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Recurentul a mai invocat că, potrivit materialelor cauzei penale inculpații atât la urmărirea penală, cât și în cadrul cercetărilor judecătorești nu au recunoscut vina, nu s-au căit sincer în cele comise, nu au restituit prejudiciul material părții vătămate, astfel aceștia nu au conștientizat fapta comisă, precum și consecințele infracțiunii.

6. Judecînd recursul ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, cu casarea parțială a hotărîrilor judecătorești, în partea stabilirii pedepsei inculpaților în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, din următoarele considerente.

6.1. Potrivit recursului, procurorul a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivele invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Însă, acest temei pentru declararea recursului ordinar nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept prezente în cauză, iar decizia în această parte corespunde prevederilor art.414-417 Cod de procedură penală.

Deși procurorul invocă ca temei prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, din conținutul recursului ordinar declarat, se observă că nu se argumentează ilegalitatea hotărîrii judecătorești din punct de vedere al erorii de drept comise la judecarea cauzei în apel, dar se referă la procedura de apreciere a probelor și la dezacordul său cu aceasta, considerînd că inculpații V.Malai, I.Cecan și Gr. Donică au comis infracțiunea

prevăzută de art.186 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, iar instanța de apel neîntemeiat i-a achitat pe acest capăt de învinuire.

Colegiul penal reține că, instanța de apel, în baza probelor administrate de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la nevinovăția inculpaților de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.186 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, cât și a vinovăției acestora în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal.

Astfel, temeiurile formulate de recurent, enunțate la pct.5 al prezentei decizii, prin care susține că inculpații se fac vinovați de săvârșirea infracțiunii de furt de la partea vătămată, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în apel și cărora instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct.4, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune.

Prin urmare, temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea soluției instanței de apel privind achitarea inculpaților V.Malai, I.Cecan și Gr.Donică în baza art.186 alin.(2) lit.b), d) Cod penal, nu s-au constatat.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, or, motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la acest articol, astfel, criticele formulate în recurs nu sînt motivate sub aspectul casării hotărîrii recurate ca fiind ilegală.

6.2. La fel, recurentul a invocat ca temei pentru recurs și art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, invocînd că la stabilirea pedepsei inculpaților în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art.61, 75 Cod penal, nu a respectat criteriile generale de individualizare a acesteia, nu a luat în considerație că aceștia nu au recunoscut integral vina, aplicîndu-le o pedeapsă prea blîndă, fără o argumentare justificată și în contradicție cu probatoriul administrat, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs conchide că, motivele invocate de procuror referitor la individualizarea pedepsei, sînt întemeiate.

Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a stabilit starea de fapt și vinovăția inculpaților pe acest capăt de învinuire, însă la aplicarea măsurii de pedeapsă nu a luat în considerație prevederile art.61, 75 alin.(1) Cod penal.

Conform acestor prevederi legale, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvîrșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, avînd drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Persoanele recunoscute vinovată de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de

circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Colegiul penal constată că, instanța de apel, casînd sentința în partea stabilirii măsurii de pedeapsă inculpaților și micșorînd termenul pedepsei închisorii la 7 luni, a reapreciat circumstanțele atenuante ale cauzei stabilite de prima instanță, fără însă a stabili altele noi, nu a ținut pe deplin cont și nu s-a expus argumentat asupra regulilor de individualizare a pedepsei, asupra circumstanțelor cauzei, gravității infracțiunii comise în grup de persoane, soldată cu cauzarea vătămărilor corporale părții vătămate, nu a ținut cont de persoana vinovaților, care la momentul comiterii infracțiunii se aflau în stare de ebrietate, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvîrșite.

Prin urmare, Colegiul penal menționează că pedeapsa stabilită atît de prima instanță pe un termen de 4 ani închisoare, cît și cea stabilită de instanța de apel de 7 luni închisoare, nu este una echitabilă, deoarece în primul caz aceasta este una prea gravă, iar în al doilea caz – una prea blîndă în raport cu fapta comisă de inculpați, cu gravitatea și motivele acesteia, precum și cu circumstanțele cauzei, care caracterizează persoana vinovaților, și, din acest punct de vedere, atît concluzia instanței de apel, cît și a primei instanțe privind individualizarea pedepsei este greșită.

Astfel, se conchide că, în această parte instanța de apel a comis o eroare de drept care este temei de recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, temei conform căruia soluția instanței de apel și a primei instanțe în ce privește stabilirea pedepsei inculpaților în baza art.287 alin.(2) Cod penal urmează a fi casată, cu pronunțarea unei noi hotărîri.

La stabilirea măsurii de pedeapsă inculpaților, Colegiul penal, în conformitate cu prevederile art.61, 75 Cod penal, ține seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, de persoana inculpaților, care anterior nu au fost judecați, se caracterizează pozitiv, au recunoscut partial vina, că au comis infracțiunea în grup, fiind în stare de ebrietate, manifestînd o obrăznicie deosebită și aplicînd violență asupra părții vătămate, de faptul că nu au recuperat prejudiciul moral cauzat acestuia din urmă, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpaților, consideră că reeducarea și corijarea acestora este posibilă doar cu izolarea lor de societate, cu numirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de doi ani, care va contribui la restabilirea echității sociale, corectarea acestora, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni, atît din partea inculpaților, cît și din partea altor persoane.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecînd recursul și stabilind prezența temeiului prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, urmează să caseze hotărîrile instanțelor de fond, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărîre, dacă nu se agravează situația inculpatului.

Astfel, Colegiul penal conchide că eroarea comisă de instanțele de fond urmează a fi corectată, prin admiterea recursului ordinar declarat de procuror, cu casarea parțială a deciziei instanței de apel și sentinței primei instanțe în latura penală și, pronunțarea în această parte a unei noi hotărîri.

7. În conformitate cu art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Dorina Tăut, casează parțial, decizia Colegiului penal al Curții de Apel

Chişinău din 11 septembrie 2013 și sentința Judecătorei Botanica, mun.Chişinău din 14 februarie 2013, în cauza penală în privința lui Malai Vasile, Cecan Ion și Donică Grigore, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre, după cum urmează.

Malai Vasile, Cecan Ion și Donică Grigore se consideră condamnați în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal la cîte 2 (doi) ani închisoare, fiecare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul ispășirii pedepsei inculpaților se calculează din momentul reținerii, cu deducerea din termenul pedepsei stabilite a duratei pedepsei executate de ei de la 14 februarie 2013 pînă la 13 septembrie 2013, inclusiv.

Celelalte dispoziții ale hotărîrilor atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la 10 iunie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun

Constantin Alerguș

Sveatoslav Moldovan